

ЧИН ВІНЧАННЯ

для мішаного хору

ТЕРНОПІЛЬ
НАВЧАЛЬНА КНИГА - БОГДАН

ББК 85.312
УДК 783.24
Ч 63

Ч 63 **Чин вінчання** для мішаного хору / Упоряд. та гармонізація В.Ф. Семчишина. — Тернопіль:
Навчальна книга — Богдан, 2021. — 36 с.

978-966-10-7739-2

ББК 85.312
УДК 783.24

У збірнику подано частини Богослужіння різних авторів, а також власні гармонізації регента хору В. Семчишина. Всі гармонізації доступні для швидкого вивчення та виконання хорами різних рівнів.

Видання пропонується регентам хорів, дякам, а також усім, хто цікавиться церковним хоровим співом.

*Охороняється законом про авторське право.
Жодна частина цього видання не може бути відтворена
в будь-якому вигляді без дозволу автора чи видавництва.*

978-966-10-7739-2

© Навчальна книга — Богдан,
майнові права, 2021

*... І покине чоловік батька свого
й матір, і пристане до своєї жінки,
і вони обоє будуть одне тіло
(Ефесян 5, 20-33).*

На початку Чину вінчання священник запитує молодят про їхню подружню згоду, їх «тверду думку» взяти собі за жінку (мужа) ту (того), що бачать перед собою. Ця «тверда думка» — це вислів таїнства подружжя, яку вони доповнюють урочистим обітом (клятвою), заявляючи, що не залишать одне одного аж до смерті. Пресвята Тройця і всі святі є основою подружнього життя, тому чоловік і жінка знаходять в ній силу взаємно любити, шанувати і разом долати різні труднощі. Звінчані славою і честю Христовою (цебто його хрестом), вони одержують надприродну силу, якої хрест є джерелом.

Молодята стають владиками домашньої церкви. Домашній стіл повинен стати святою трапезою; покуття з іконами, принесеними з церкви після вінчання, має нагадувати їм іконостас, а подружнє ложе повинно бути їхнім «святеє святих».

У таїнстві вінчання Церква проголошує покликання подругів «царювати з Христом». Молодята, немов князі в день коронації, одержують найкраще земське спадкоємство від свого улюбленого Отця, небесного Царя. Цей дарунок — це друга людина, супутник у їхній спільній життєвій мандрівці.

*Регент хору «Глорія» церкви св. Петра,
доцент інституту мистецтв Тернопільського
національного педагогічного університету
імені Володимира Гнатюка*

Володимир Семчишин

ОБРЯД ЗАРУЧИН

(Перед виходом священика хор співає пісню «О, спомагай нам», ст. 34)

Ті, хто хочуть вінчатися, очікують перед дверима церкви – жених праворуч, невіста ліворуч.
Священик благословить молодих тричі і вводить їх до притвору храму.

Священик: Благословен Бог наш завжди, нині і повсякчас, і на віки вічні.

Хор.

А - - - - - мінь.

Священик: Господу помолімся.

Хор.

Гос - по - ди, по - ми - - - - луй.

Священик: Боже вічний, Ти зібрав воедино віддалених від Себе і встановив для них нерозривний союз любови, Ти благословив Ісаака й Ревеку і вчинив їх наслідниками Твоєї обітниці; Сам благослови і рабів Твоїх, (ім'я) і (ім'я), наставляючи їх на всяке добре діло.

Бо милостивий і чоловіколюбець Бог еси, і Тобі славу возсилаємо, Отцю, і Сину, і Святому Духові, нині і повсякчас, і на віки вічні.

Хор.

А - - - - - мінь.

Священик: Мир всім.

Хор.

І ду - хо - ві Тво - є - му.

Священик: Голови ваші Господеві приклоніть.

Хор.

То - бі, Гос - по - ди.

Священик: Господи Боже наш, Ти з-поміж народів найперше обручив Церкву, діву чисту, благослови ці заручини, і з'єднай, і охорони рабів Твоїх цих у мирі й однодумності.

Бо Тобі належить усяка слава, честь і поклонення, Отцю, і Сину, і Святому Духові, нині і повсякчас, і на віки вічні.

Хор.

А - - - - - мінь.

НАКЛАДАННЯ ПЕРСТЕНІВ

Священик робить пернем знак хреста над головою жениха і накладає перстень на праву руку:
Заручається раб Божий (*ім'я*) з рабою Божою (*ім'я*) в ім'я Отця, і Сина, і Святого Духа.

Хор.

А - - - - - мінь.

Так само й невісті:

Заручається раба Божа (*ім'я*) з рабом Божим (*ім'я*) в ім'я Отця, і Сина, і Святого Духа.

Хор.

А - - - - - мінь.

Кінець безкоштовного уривку. Щоби читати далі,
придбайте, будь ласка, повну версію книги.